



Expo

Er zit muziek in de schilderijen van Sarah De Vos

© kpot



Els Van Steenberghe

Els Van Steenberghe is theaterrecensent. • 28-03-2023, 21:00 •

[Uit Knack Focus van 29/03/2023](#) •

In Gallery Sofie Van de Velde toont Sarah De Vos Palindroom, een nieuwe reeks schilderijen. Of beter: een nieuw ‘album’, met een gastrol voor Lana Del Rey.

‘Bel maar als je voor Cas-co staat!’ had ze ge-sms’t. Dat doe ik dus wanneer ik voor de statige toegangsdeur van een voormalig pakhuis in hartje Leuven sta waar een tiental kunstenaars een atelier heeft. Aan de zijkant van het pand gaat een deurtje open. ‘Kom je mee?’ Via de keldergang loodst De Vos me naar haar atelier annex ‘repetitiekot’. Overal in de kleine kamer staan, hangen en liggen beeldschone werken. Even tactiel als het werk van Marlene Dumas. Even mysterieus als doeken van Luc Tuymans. Maar De Vos schildert met meer sensualiteit.

Aan de wand tegenover de deur hangt een groot, vierkant schilderij: een hoge, nachtzwarde boom waarachter de zon opkomt in een goudgele en oranje gloed. Wat verderop staat een rechthoekig doek, een close-up, in zijaanzicht, van een zwaar gemaquilleerde Lana Del Rey. Ook op de vloer liggen schilderijtjes. Op elk ervan staat een vliegende zwaluw op een huidkleurige achtergrond.

Het is hier stiller dan je verwacht van iemand die zegt dat ze zich ‘een muzikant voelt’ en haar schilderijenreeksen ‘albums’ noemt.

Sarah De Vos: *(lucht)* Die stilte is er speciaal voor jou. Normaal speelt hier altijd muziek. Net nog stond Lana Del Reys nieuwe single op. Ik ben geen getalenteerde muzikant – ik heb podiumvrees – maar in mijn hoofd ben ik een rockster. Uren luister ik naar Michael Jackson, Arctic Monkeys, Mark Lanegan, David Bowie, Bob Dylan, Nick Cave, Warhaus... Ik houd vooral van artiesten die conceptalbums maken. En ik ben dol op conceptfilms. Als puber maakte ik videohoezen voor mijn favoriete films. Zoals Baz Luhrmanns *Romeo + Juliet*, met DiCaprio. De titel van dit album verwijst naar *Palindromes* van Todd Solondz.



Galatea (sculpture) © Joost Joossen / courtesy Gallery Sofie Van de Velde

Waarom?

De Vos: Ik heb nood aan balans in mijn leven. Ik wil soms te intens leven... Een palindroom is een woord dat je in twee richtingen kunt lezen, het is perfect in balans. Dus maak ik een album met werken waarin ik speel met de balans tussen bijvoorbeeld licht en donker, goed en kwaad. Al zoek ik altijd naar verwondering. Ik focus op de schoonheid van de mens, de natuur. Dat zijn de dingen die ik een aura wil geven. Maar de schoonheid is nooit vlak. De donkerte is er altijd.

Hoe ontstaat een werk?

De Vos: Door veel te lezen over het thema – mijn schilderijen zitten vol verwijzingen naar andere kunst die je mag maar niet moet zien – én door rond te kijken. Ik zie véél. Ik herinner me een fietstochtje met de familie. Ik was vijf jaar en zat achterop. We reden door de velden. 'Stop!' riep ik. Ik had een muisje gezien tussen het koren. Ik heb haviksoogen. Echt! Toen ik mijn ogen eens liet controleren, stelde de arts vast dat ze scherper kunnen focussen dan de meeste mensenogen.

Een schilderij begint dus bij iets waar je haviksoog op valt.

De Vos: Exact. Zo is *Zelfportret*, dat werk met die donkere boom, gebaseerd op een foto die ik maakte toen ik op een ochtend de kinderen naar school bracht. Elk werk van me is gebaseerd op een foto die ik maak en digitaal bewerk. Die bewerking schilder ik na.

In *Zelfportret* toon ik de balans tussen dag en nacht. Het heet zo omdat het verbeeldt wie ik ben: erg gevoelig voor hoogtes en laagtes, vaak donker maar tegelijk ook licht. Daarom is schilderen mijn leven. Ik red het niet zonder. Al is mijn gezin een rots in de branding. Dit atelier is een broodnodige plek waar ik in mijn eentje de dingen probeer te bevatten.

Naar jouw eerste 'album' *I Want U*, ontstaan tussen 2007 en 2009, kijken is in jouw fuifleven duiken.

De Vos: Toen schuimde ik véél meer feestjes af. (*lacht*) Het album *Black Mirror* (2017-2019) draagt dan weer de sporen van mijn twee zware zwangerschappen. Zwaar in de zin: het schilderen ging moeizaam. Schilderen is topsport. Mensen onderschatten dat. In de daaropvolgende albums duiken de kinderen op. Of de papieren bloemen die ik voor hen maakte, zoals in het album *There Were Flowers That Were Dry*. De titel is een stukje uit *Blue Banisters* van Lana Del Rey.



ZIGGI S © Joost Joossen / courtesy Gallery Sofie Van de Velde

Ik luisterde ook vaak naar haar muziek tijdens het werken aan *Palindroom*. Het portret van haar is een verwijzing naar *De dode toreador* van Manet. Daarop zie je een toreador op zijn rug op de donkere vloer liggen. De armen naast het lijf. Zijn hoofd ligt slap tegen een schouder. Ik ben verliefd op dat schilderij. Dus schilderde ik twee vrijwel identieke portretten van Lana, beelden die elkaars spiegelbeeld zijn. Op het rechterpaneel ligt ze roerloos op de grond, de ogen gesloten, als een onschuldig slapende Sneeuwwitje. Op het linkerpaneel lijkt ze door de perspectiefwissel een zelfverzekerde diva. Lana zit niet meer op Instagram, dus ik kan het haar niet laten weten.



Zelfportret © Joost Joossen / courtesy Gallery Sofie Van de Velde

Jouw eerste werken maakte je op glas, toen volgden doeken waarover je glanzende epoxy goot. Op welke drager maakte je *Palindroom*?

De Vos: Samen met het thema kies ik per album een technisch kader. Ik bak mijn speelveld af. De werken van *Palindroom* zijn gemaakt op een dun laagje hout dat ik op een aluminium kader monteerde. Op die manier ontstaan zwaar ogende werken die heel licht zijn.

Zo licht als een zwaluw. Waarom zijn die vogels zo aanwezig in *Palindroom*?

De Vos: Om twee redenen. Ik keek met mijn dochter naar een videoclip van Harry Styles. Zijn borstkas trok meteen mijn aandacht. Er staan twee prachtige zwaluwen op. Dat schilderde ik. Dat werd een groot doek. En ik ontmoette een regisseuse die een zwaluwtattoo op haar arm had. Als eerbetoon aan haar overleden broer. Haar moeder deed hetzelfde. De tattoo als herinnering vind ik een mooi symbool. Mijn schoonmoeder was net overleden en ik vroeg of ik de zwaluw mocht schilderen. Als troost. Wat later kwam ik een kunstenaar tegen die op elke hand een zwaluw getatoeëerd had. Ze vertelde me dat de hele familie een zwaluw had laten tatoeëren ter ere van haar overleden broer. Hij stierf op de dag dat David Bowie stierf. Ook die tattoos fotografeerde en schilderde ik.



EVE © Joost Joossen / courtesy Gallery Sofie Van de Velde

Heb je zelf ook een zwaluwtattoo?

De Vos: Neen. De huid als canvas intrigeert me, maar ik ken mezelf. Als ik me aan één tattoo waag, sta ik in een mum van tijd vol. Dus schilder ik tattoos op doek. De werkjes met de zwaluwtattoos zal ik als een wolk van zwaluwen presenteren. Ze vliegen naar hun nest. Ik las ergens dat een zwaluwnest in huis geluk brengt. Kijk! *(wijst naar het plafond, waar in een hoek een zwaluwnest van keramiek hangt)* Zo sloop het boetseren terug in mijn werk.

Wat brengt de toekomst?

De Vos: In juni breng ik een performance met harpiste Eline Groslot in Secondroom in Antwerpen. Zij speelt, ik schilder. 't Is een experiment. Zo zoek ik naar manieren om de muziek meer in mijn werk te integreren. Weet je dat Nick Cave, opgeleid als beeldend kunstenaar, opnieuw met keramiek werkt? Hij hield even mijn hand vast tijdens zijn concert op TW Classic 2022. Ik zou hem graag uitnodigen naar deze expo. Heb jij zijn nummer?

PALINDROOM Van 01.04 tot 07.05, Gallery Sofie Van de Velde (Zuid), Antwerpen. Alle info: sarahdevos.be en sofievandevelde.be

Sarah De Vos

Geboren in 1985 in Vilvoorde.

Studeert schilderkunst aan Sint-Lucas Antwerpen en volgt daarna een postgraduaat aan De Ateliers in Amsterdam.

Wordt in 2012 moeder van Margot en in 2016 van Victor.

Presenteert in 2015 tijdens de opening van de Leuvense atelierruimte Cas-co het album *Paintings to Myself When I'm 80*.

Maakt in 2019 de muurschildering *Silhouet* in de Paul Van Ostaijenlaan in Leuven.

Publiceert in 2021 *Monografie*, met een overzicht van haar werk.

